

נועם שדות

בדידות

לשֶׁבֶת פִּחַח עֵץ הַתְּאֵנָה
 לְבַד וְלֶאֱכַל אֶת הַלֵּב,
 בָּא לָךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ,
 וְאִין לָךְ עִם מִי,
 לְהִיזוֹת
 מִיִּשְׁהוּ,
 וְאַתָּה בְּתַחֲמִית
 הַחֲבִית.
 בְּסוּף יוֹצֵא מְנָה
 מְנָת.
 הִנֵּה עֹכְשׁוֹ חֲתַמְתִּי
 לַעֲצָמִי אֶת הַוְּרִידִים בְּיָדִים,
 וְזֹאת לְמָה? כִּי אֲנִי בּוֹדֵד,
 וּבְעֶקֶר מְרַגֵּשׁ בּוֹדֵד.

ניסיתי

נִסִּיתִי לְהִתְאַבֵּד.
 לְקַחְתִּי סֵדִין צְהַב,
 קִשְׁרָתִי סְבִיב צְוֹאֲרִי,
 לְקַחְתִּי כֶּסֶף חוּם,
 הוֹסַפְתִּי לְרַגְלֵי הַדּוֹם,
 וְאַמְרָתִי אֶקְשֹׁר צֵד אֶחָד לְקִיר.

וְלֹא הִצְלַחְתִּי.

אֲנִסָּה פֶּעַם אַחֲרֵת,
הַעוֹלָם מְלֵא אֲפֻשְׁרִיּוֹת,
אֲפָשֶׁר לְהִתְאַבֵּד בְּחִתּוּף הַיָּדִים,
בְּטִבְעִיָּה, סְקִילָה, הֶרֶג, שְׁתִּי וְעָרֵב,
וְגַם בְּקַפִּיצָה מִהֲגֵג,
כִּי הַמּוֹרָה בְּכַתָּה א' אֲמָרָה:
"אִם יִגִּידוּ לְךָ לְקַפֵּץ מִהֲגֵג,
תִּקְפֹּץ?"

וְאֲנִי אוֹמֵר לָהּ הַיּוֹם,
לְמָה לֹא?

גלעד ערמה

מי אֵתָה
גִּלְעָד עֲרֵמָה?
מי בְּאֵמָת?
מִגְּנוֹן קֶטֶן
וְסוּטָה
אוֹ יֶלֶד טַפֵּשׁ
שְׁנוֹתָן
בְּעֵיטוֹת מִתַּחַת
לְשִׁלְחָן
וְלֹא דוֹפֵק חֶשְׁבוֹן.

עֲנֵה לִי
גָּבֵר
עֲנֵה.

אוֹלֵי אַחֲרֵי
כָּל אוֹתָן הַשָּׁנִים
יִפּוּג הַכָּאֵב.